

MIROSLAV MARTINJAK

GREGORIJANSKA NADAHNUĆA

Iz recenzija

Zbirka *Gregorijanska nadahnuća* Miroslava Martinjaka doista je velika novost u glazbenoj literaturi koja se pojavila u hrvatskoj crkvenoj glazbenoj baštini. U toj zbirci prvi put se pojavljuje višeglasje nadahnuto na neiscrpnim i vječnim gregorijanskim napjevima. (...)

Dobro će doći crkvenim glazbenicima i njihovim zborovima u promicanju prave bogoslužne glazbe, koja se ne zadovoljava jeftinim i površnim rješenjima, već svoje izvorište ima u gregorijanskom pjevanju. Knjigu preporučujemo studentima glazbene umjetnosti, jer će u njoj naći nadahnuće za rad na glazbenome području.

Prof. mo. don Šime Marović,
kapelnik splitske prvostolnice

Nova zbirka Miroslava Martinjaka *Gregorijanska nadahnuća*, po svojem opsegu sadržaja koji obuhvaća gregorijanske napjeve poput *Pelikane nježni*, ili dobro poznate antifone *Sva lijepa si, o Marijo*, a posebno himni *Već mrak se hvata gine dan*, *Na Isusovo se spomen sam* popunjava prazninu koja postoji u hrvatskoj sakralnoj muzičkoj baštini.

Naime slični postupci se susreću u francuskoj sakralnoj glazbi gdje je obrada gregorijanskog koral, antifone ili himna za neki (uglavnom kvalitetniji) zbor i vrlo vještog orguljaša, bila gotovo svakodnevnaj pojava.

Doc. mo. Ante Knešaurek,
docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu

Stvaranje nečega novog na temeljima starog, naslanjanje na vjekovni uzor crkvene glazbe – na gregorijansku tradiciju, i oživljavanje stare prakse spajanja gregorijanskog jednoglasja s višeglasjem, ponuđeno je u ovoj najnovijoj zbirci mo. Miroslava Martinjaka. Takvim načinom moguće je čuti originalnu gregorijansku melodiju, a zatim njezin eho u višeglasnoj obradi. To postaje vrlo zanimljivo, kako za puk, koji sudjeluje u jednostavnome gregorijanskom napjevu, a tako i za zbor koji skladbu izvodi višeglasno.

S druge strane takav način izvođenja čini se vrlo prikladnim za liturgiju i na tragu je primjerno sudjelovanja u liturgiji, kakav upravo želi Drugi vatikanski sabor. Pojam aktivnog sudjelovanja nikako ne znači da svi moraju uvijek sve pjevati nego upravo ta izmjena zbora, puka i solista daje posebnu živost liturgiji, dopadljivost i spontano stvara vjerničko jedinstvo i zajednicu koja pjevajući slavi otajstvo vjere.

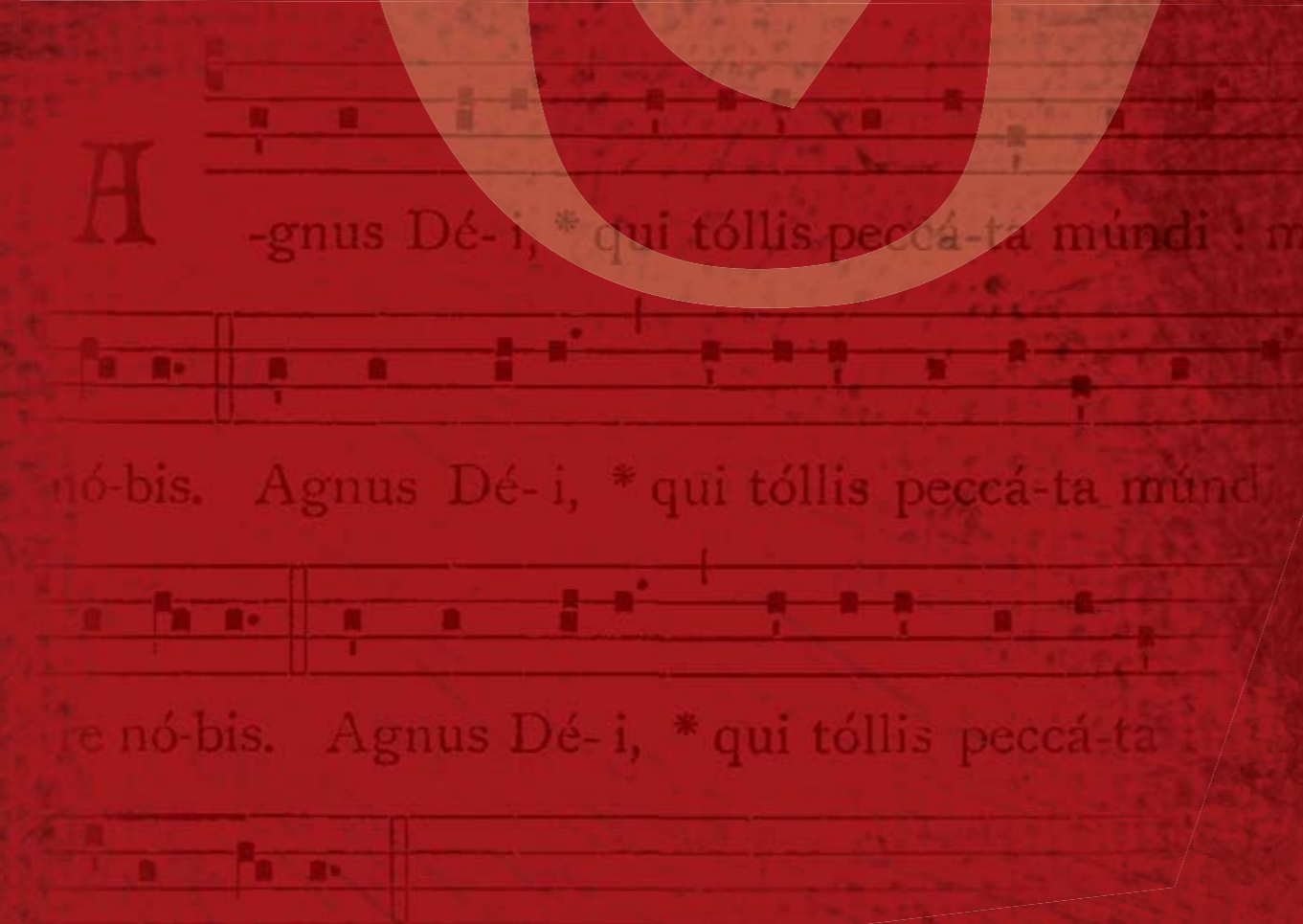

MIROSLAV MARTINJAK © GREGORIJANSKA NADAHNUĆA

MIROSLAV MARTINJAK

GREGORIJANSKA NADAHNUĆA

Glas Koncila

Miroslav Martinjak rođen je 4. kolovoza 1951. godine u Voći Gornjoj, od oca Franje i majke Silvije rođene Hohnjec.

Osmogodišnju školu završio je u rodnome mjestu, a srednju u Interdijecezanskoj vjerskoj školi na Šalati u Zagrebu. Godine 1970. upisuje studij na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, na kojem diplomira 1976. godine. Paralelno pohađa Institut za crkvenu glazbu pri Katoličkome bogoslovnom fakultetu. Zaređen je za prezbitera 1976. godine, a zatim imenovan kapelanom u Samoboru. Nakon dvije godine pastoralne službe odlazi na studij crkvene glazbe u Rim.

Nakon završenog studija crkvene glazbe u Rimu počinje predavati kolegije iz područja crkvene glazbe na Katoličkome bogoslovnom fakultetu, Institutu za crkvenu glazbu i Katehetskom institutu.

Od godine 1992. član je Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za liturgiju, a od 1995. stalni je član europskog udruženja crkvenih glazbenika *Conférence Européenne des Associations de Musique d'Église* (CEDAME). Od 2001. godine urednik je časopisa *Sveta Cecilija*.

Godine 2002. zagrebački nadbiskup Josip Bozanić imenovao ga je dirigentom (*regens chori*) zagrebačke katedrale. Aktivni je član Društva »Tkalčić« za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije. Predstojnik je Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« pri Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i predsjednik Hrvatskog društva crkvenih glazbenika.